

Oponentský posudek bakalářské práce Diany Kutilové:
Komentovaný překlad autobiografické prózy
Leonid Borodin: Bez vyбора, 2. – 4. kapitola

Diplomantka pro svůj komentovaný překlad zvolila předlohu, pro niž byla vesměs schopna nalézt adekvátní překladatelská řešení v rovině významové, stylistické i pragmatické. Překlad na mnoha místech svědčí o důkladné předchozí rešeršní práci v oblasti lágrového žargonu, důlní a stavební terminologie a rovněž v oblasti reálií ruské a sovětské literatury. Ocenit je třeba také skutečnost, že diplomantka konzultovala technické pojmy a obraty včetně profesionálního slangu rovněž z příslušným odborníkem (viz Komentář k překladu, str. 29).

Významy originálu jsou postiženy většinou bez větších posunů a neopodstatněných vynechávek. Diplomantka prokázala schopnost používat náležité překladatelské postupy, především různé druhy modulace a transformace. Na řadě míst projevila rovněž tvůrčí přístup k převedení smyslu výchozího textu.

Přes zjevné úsilí interpretovat originál po smyslu se však diplomantka nevyvarovala některých významových přehmatů. Míra neporozumění stoupá zejména ve filozoficky laděné pasáži na str. 12–14, která se nese v rovině vyšší abstraktnosti výrazu. Tato pasáž je z hlediska interpretace a volby vhodných ekvivalentů velmi náročná a posuzovaný překlad zde několikrát selhává jak významově, tak stylisticky (vyznačeno přímo v textu práce).

V překladu se, bohužel, vyskytuje rovněž několik vyloženě základních významových chyb (*свист* *получился* *неважный*, str. 21, – „pískání ale nebylo podstatné“, str. 12; *самосуд*, str. 23, – „vynesení rozsudku“, s. 14; apod.), kterých se diplomantka mohla snadno vyvarovat pečlivějším ověřením slovníkového ekvivalentu. Dále se diplomantka dopustila několika drobných vynechávek, jež považuji za zbytečné (vyznačeno přímo v textu práce).

Z hlediska stylistické adekvátnosti lze překlad hodnotit velmi kladně: překlad je koherentní a jeho výrazová rovina namnoze odráží záměr autora. Pouze na několika málo místech došlo k narušení expresivity výrazu a rovněž k nevhodnému aktuálnímu členění větnému (vyznačeno přímo v textu práce).

Kladně lze hodnotit také technickou stránku překladu – ovšem s výjimkou několika prohřešků proti pravopisu (zejména nedostatky ve shodě podmětu s přísudkem), místy se vyskytují rovněž chyby v interpunkci a hlavně v členění odstavců. Převod jmen a citací byl vesměs proveden promyšleně, o čemž svědčí i podrobný a přehledný komentář ve druhé části práce, zmiňující všechny podstatné překladatelské problémy výchozího textu.

Práce splňuje všechny hlavní obsahové i formální nároky kladené na bakalářskou práci v rámci studovaného oboru a mohu ji doporučit k obhajobě. Vzhledem k výše zmíněným dílčím nedostatkům navrhuji, aby práce byla hodnocena známkou **velmi dobře**.

V Praze dne 20. června 2010

PhDr. Stanislav Rubáš, Ph.D.